

Дѣдо Коледа кимна съ глава
и си тръгна.

— Въ тая къща изронихъ
най-хубавия си подаръкъ, —
рече той, — оставямъ едно
добро сърдце!

Отвори вратата и потъна въ
дълбоката коледна нощъ.

Като се изпролѣти момчето
подкара кошутата на паша.
Цѣлъ день ѝ търсѣше най-слад-
ката трева. Водѣше я на най-
бистрото изворче да се напие
вода, а нощемъ ѝ постилаше
мека слама, защото то знаеше
вече, какво нѣщо е майка.

Григоръ Угаровъ

КОЛЕДНА ПЪСЕНЬ

Въ тази нощъ, вълшебно бяла,
пълна съ ведрина и снѣгъ —
като чудно огледало
грѣй небето, съ погледъ мекъ.

А съ усмивка лжечарна,
съ чисто, ангелско сърдце —
въ пещерата легендарна
спи божествено Дете.

И се носи надалече,
вредъ по земнитѣ гърди —
шепотъ, веселъ и сърдеченъ:
— Синъ Господенъ се роди!

Ненчо Савовъ

